

Tejben vagyunk

Milyen előzménye és milyen folytatása van a Horthy-Kádár-Antall vonalvezetésnek, amiről a Magyar Szó budapesti tudósítója ír

Azt írja a Magyar Szó nagyrabecsült budapesti tudósítója – egykori főszerkesztője –, hogy bizonyos megállapítások szerint észrevehető azonosság van a Horthy-Kádár-Antall vonalvezetésben, legalábbis, ami a propagandához, illetve a sajtóhoz való viszonyulást illeti. A tudósító-nak menségére legyen mondva, nem a saját megállapítását közli, hanem csupán idézi az ismert magyarországi író, **Eörsi István** megállapítását.

Itt, a volt Jugoszláviában élő újságírók mindannyian végigéltük, s még éljük is azt a Golgotát, amely a tömegek lélekmérgezésével kezdődik, azzal folytatódik és azzal is ér véget. A közbülső, nem létező polgárháború – amelyben a fegyvertelen veszélyeztetett nép és népek aknavetőkké, páncélosokká és harci gépekké támadnak az őt galád módon kiirtással fenyegető ellenségre, vagy fordítva: a fegyvertelen ellenség hasonlómód felszerelve támad az őt kiirtással fenyegető másik ellenségre – ez csak amolyan epizódja a médiaháborúnak. A gyilkolás ugyanis nem akkor kezdődött nálunk sem, amikor az első sortüzeket leadták, hanem akkor, amikor az első olyan álhírek megjelentek a lapokban, a képernyőn és a rádióhullámokon, amelyek bosszúra sarkallták a tömegeket. Előbb ugyanis el kellett hitetni az emberekkel, hogy – mondjuk például – Szlovénia lakossága azért akar kiválni a volt Jugoszláviából, hogy ezzel gyengítse valamely jugoszláv nép pozícióját. S amikor a szlovének váltig erősítették, hogy a kiválást ugyan valóban forgatják a fejükben, de csak akkor fanyalodnak erre a lépésre, ha nem tudnak megegyezni a „vesélyeztetett fegyvertelen népekkel”, akkor leszavazták őket az erőnek erejével összecsiszított rendkívüli pártkongresszuson, mire ők, tiltakozásul a megszűnéséért, kivonultak a kongresszusi teremből. A maradék pedig örömmámorban úszva tapsoltak a kivonulók mögött, s kajánul mosolyogtak, hogy lám, mi vagyunk többen. S ezt az egész célcót a teremben maradó népek újságírói együtt ünnepezték a tapsolókkal. Nem látták volna, hogy nem a rendkívüli kongresszus szakadt meg abban a pillanatban, hanem a Jugoszláv Kommunista Szövetség ért története végére? Sőt, ott szakadt meg Jugoszlávia története, immár másodszer, s lehet, véglegesen. És a továbbiakban ilyen kivonulások lett már a maradék két év, amíg úgy-ahogy egyben volt még az ország. A sajtóban egyre mélyebbre süllyed-

tek a fenekedő újságírók, a tudósítások egyre egyoldalúbbak, majd kimondottan hamisak lettek. Nem lehetett megállniuk a sajtó képviselőinek az erkölcsi lejtőn, ami még nem is lett volna olyan nagy baj, hanem a tömegek lélekmérgezése az újságírók erkölcsi süllyedésével arányosan folyt. Folyt, mert a volt rezsim élenjárói nem tudták elképzelni a jövőt olyan formában, hogy ne ők legyenek az élenjárók. S az élenjáráshoz nekik megvolt a módszerük: lehengerelni az eszmei ellenséget. Kikiktatni a társadalomból, likvidálni.

Magyarországon megtörtént a társadalmi fordulat, de a régi rezsim haszonélvezői nem kisebb félelemmel élték át, mint a mi kommunistáink, akiktől – sajnos – nem sikerült elragadni a hatalmat. Annak árán nem sikerült, hogy belezavartak bennünket a háborúba. Elveszejtették a pártot, el az országot a mi kommunistáink, de megtartották a hatalmukat. A tömegtájékoztatási eszközök hathatós közreműködésével, amelyek úgy mutatták a szerb tömegnek, hogy a magyar, az albán, a horvát, a szlovén, a macedón, a muzulmán tömeg neki esküdt ellensége. S a tömeg ezt elhitte. Úgyannyira, hogy a mostani nyomorunk okozójaként is a más nemzetiségűeket nevezi meg, holott most már egyre többen látják, hogy a szerb tömegnek egyetlen igaz ellensége van: a rossz szerb irányítás. A horvátnak is egy igaz ellensége van: a rossz horvát irányítás. És így tovább. Nálunk is sokan mondják már, hogy az itt folyó propagandának hazugság a magva. A magyar tömegnek is egy igaz ellensége van: a rossz magyar irányítás. Amit bírálni kell, de nem méreghintéssel uszítani a tömeget ellene. Valami hasonló folyik a szomszédos Magyarországon a tömegtájékoztatási eszközökben. Vagy ott nem féltük talán a még mindig igen erős pozíciójukat a volt rezsim haszonélvezői? A fordulat ott csakugyan megtörtént, de a korábban befolyásos eladott lelkek és azoknak megvásárlói eléggé erősen tartják még a frontot. Olyan erősen, hogy ők maguk kezdik elmarasztalni az új rezsimet azokért a hibákért, amelyeket elsősorban magukra vonatkoztatva kellene emlegetniük. Csakis így képzelhető el az, hogy valaki hasonlóságot vél fölfedezni Horthy és kései halálos ellensége: Kádár, valamint az ő elvi ellensége: Antall vonalvezetése között.

Van a magyarországi Új Magyarország című napilapnak egy rovata, amelynek az a

címe: Légy a tejben. Olyan írások jelennek meg benne, amelyek valamiféle illetlen dologról tesznek említést, olyan illetlenségekről, mint mondjuk, ha az előkelő vendéglőben a pincér legyet hoz az úri vendégnek a levesben. Vagy a tejben.

A Magyar Szó újságírója budapesti tudósításainak némelyikében elég nagy dongók vannak. Az elsőre akkor figyeltünk föl, amikor igen keményen és határozottan azt írta, hogy az a magyar-üldözés, ami a szlavóniai magyar falvakban folyik, az nem is üldözés. Mi olvasók úgy tettünk, hogy nem látjuk a legyet, belenyúltunk a mutatoujjunkkal és kidobtuk a tejből. Kisebb-nagyobb kétszárnyú azóta is belekerült a tudósításába, ám most ez már valóságos bögöly, hogy ő az egész magyarországi kíméletlen sajtóháborúban azt látja meg elsőnek, hogy valaki összeveti a mostani vonalvezetést Horthyéval és Kádáréval. Mert ha ezt így össze lehet vetni, akkor még messzebbre menve a múltba azt is rámondhatják, hogy Goebbel vonalvezetésétől maga az összevetés sem áll messze. Ha pedig a mai napig vezetjük a vonalat, akkor folytathatjuk Antall után esetleg így: **Eörsi-Csorba**. Ha ezt állítjuk, az sem kisebb hiba, mint amit ők követtek el, s az éppen olyan célját tévesztett meglátás, mint amit náluk tapasztalni, s ami – a jugoszláv példa ékesen bizonyítja – nem vezet sehova. Illetve, oda vezet, ahova minket vezetett.

Kaján Ábel

Víz-, szennyvíz- és központi fűtésvezetékekhez csövek, csaptelepek és szerelvényárú; fürdőszoba-berendezések és villany-szerelék-anyagok

átlagosan 10%-kal olcsóbban!
Újdonság:

Gorenje fürdőszoba-berendezések
VIDIA-PROMET

nagykereskedelmi vállalatunkon keresztül a vállalatok és a lakásépítő szövetkezetek útján a magánszemélyek is **forgalmi adó nélkül vásárolhatnak!**

Szabadka, I. L. Ribar u. 4.
(a nagypostánál)
Telefon: (024) 23-478